

Hvad ser du?

»Eder er i dag en Frelser født i Davids by; han er Kristus, Herren!« således forkynder engelen *den store glæde* for hyrderne på *Betlehems* marker. Dette lytter vi til i denne juletid.

Lad os midlertid lytte, *som lærlinge hører* – ellers risikerer vi kun at høre, hvad vi har lyst til at høre!

*

Vor Frelser gav afkald på sin guddoms-herlighed. Han udtømte sig selv. Han blev menneske lig og gjorde sig til alles tjener. Han fornedrede sig selv. Han gav sit liv hen i den forsmædeligste og forfærdeligste død af alle, døden på et kors.

Han viste os, hvad menneskets opgave er: at *herliggøre Gud ved at gøre Hans vilje* – og intet andet.

Han søgte ikke sit eget. Han gik omkring og gjorde vel.

*

Han lod sig altid lede af den evige Ånd, aldrig af tidsånden, verdens ånd. Han er »målestokken«, med hvilken vi bør måle vort eget liv. Guds målestok er en håndsbred længere end den sædvanlige!

Hans liv har *absolutheden* i sig i eet og alt. Vi nøjes gerne med det relative.

Vi har ikke noget imod at være *relativt lydige* – men at være absolut lydige er os en overdrivelse!

Vi har heller ikke noget imod at være *relativt troende* – men at være det absolut – hvilke forandringer der så må til i vort liv og vor tjeneste!

*

Han er i går og i dag og til evig tid den samme. Han mildner ikke det absolutte, men siger: »Vær da I fuldkomne, som jeres himmelske Fader er fuldkommen!«

Dette er det glædelige budskab, selv-

om det lyder som alt andet end glædeligt. Påtvinger Han os ikke en overmenneskelig anstrengelse? Siger Han ikke noget, som Han ikke selv mener?

Nej, Han siger noget, som Han selv virkeliggjorde – selv »praktiserede«.

Og det gjorde Han for os.

Han opfyldte Guds lov: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og din næste som dig selv!«

Den lov gælder imidlertid stadig; den ophæves aldrig. Den gælder altså dig og mig – og vor Frelser viser os vejen til lovens opfyldelse ved at vise hen til sig selv.

*

Med dette for øje er det os umuligt at nøjes med det relative. Den relative lydighed finder ingen godkendelse, ej heller nogen undskyldning hos ham – heller ikke hos os selv, hvis vi lytter til Ham.

Så holder alvoren sit indtog i vort kristenliv. Slår vi os til ro med det relative, er fornøjeligheden vort element. Holder vi derimod fast ved absolutheden, da melder helligheden sig med sin alvor.

Da bliver Guds domme over det relative en virkelighed for vor samvittighed.

Og samtidig bliver Guds nåde ikke en formildende godkendelse af vor halvhed og mangel på Guds frygt, men en forløsende kraft. Thi i enheden af dom og nåde er evangeliet Guds kraft til frelse.

*

Den danske jul er præget af fornøjeligheden, som ikke er det samme som glæden.

Glæden ligger i det guddommelige budskab, der samler sig om vor Frelser – Ham, der allerede i Betlehems stald er mærket af korset.

Det vil vi ikke glemme, thi vi vil fejre en sand julehøjtid. Vi ser fattigdommen – vi ser ringheden – vi ser ydmygheden – vi

ser den fuldkomne svaghed på barnet i krybben, der er verdens Frelser, Kristus, Herren.

Det fører os ud til *Golgatas* kors, hvor vi ser fattigdommen, ringheden, ydmygheden og svagheden i dens fylde – og tillige får vi lov til at se, at her er Guds kraft og Guds visdom til vor fuldkomne frelse og forløsning.

*

Kan nogen holde fast ved det halve, det relative, det lunkne ved synet af Ham? Kan nogen godkende det? Kan nogen blive ved med at sige: »Sådan er vi jo nu en gang«?

Her ved korset erfarer vi hans dom og hans nåde som enheden af hans absolutte hellighed og absolutte kærlighed – her er der fornyelse af absolutheden, helligheden, helhjertetheden – her er den absolutte Guds frygt – og den fuldkomne glæde!

*

Mange af os vil gerne »samles« juleaften kl. 21 til bøn, forbøn, påkaldelse og taksigelse. Vi samles ganske vist ikke legemligt, men i Ånden, thi vi bliver, hvor vi nu er. Det sande fællesskab er altid et fællesskab i Ånden og svækkes ikke af, at man ikke kan møde de andre.

*

Må det blive en højtid med fornyelse, idet Kristus bliver malet os for øje som korsfæstet.

Må vi komme »tilbage« til den første kærlighed til Ham!

Velsignet Jul i vor Herres Jesu Kristi Navn!

*